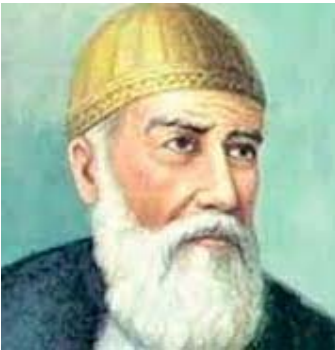

BƏYƏT

№ 55 (915)

Qulu Ağsəs

Görsən ki, qaranlıq çökür aləmə,
Görsən ki, axşamdı...fikir eləmə.
Bir uçuq yuxudu gecənin boyu
Nə qədər imkan var rahatlan, uyu...

Qəflətən bir çağa salar hay-həşir
Səhər - körpəsidi doğan Günəşin.
Onu ovutmağa tələsər hamı,
Beləcə, salarlar yenə axşamı.

Təzədən qaramat basar dünyanı,
Hanı doğan Günəş?körpəsi hanı?
... Görsən hər tərəfdən əlin üzülür,
Görsən üşüyürsən...yandır özünü...

Özün dağ başına qoyan şəhərin
ayağın xan kəndi yuyurdu
kürəyinin təri
cıldırda soyuyurdu.
Girməzdi
dumanına gün işığı,
havasına çay qaşığı.
Qayaları sərxoş idi,
adamları tay-tuş idi,
küçələri tay-keş idi.
Qəbirüstü yazıları
nəğmə kimi oxunurdu,
kolda-kosda tələf olan
qurd-quşu gül qoxuyurdu.
Kim idi qalxan o boyda dağı? -
yağışdan sallanıb enirdi qonağı.
... Dağın dizləri əsdi bir may səhəri
gözünün yaşı
ayağının suyuna qarışdı şəhərin...

Canım-gözüm,şükür de ki,
Ölsən də başın üstdəki -
Pəmbə buluddu, daş deyil...

Sevməyi var, sancmağı var
Baxma hərdən uçmağı var -
Ürək yuvadı, quş deyil...

Neynəyəm görən sənsiz?!
Ha istədim öləm sənsiz -
Baxdım ki, mənlik iş deyil...

Bu da mənim baxtımdandı,
Gözüm Tanrı taxtındadı -
Onun da yeri boş deyil...

Müharibə əlili

Üzdü ayaqlarımı Vətən yolu
qayıtdım üzüqoylu...
qayıtdım
qurşağımın yuxarı qatıyla,
qayıtdım
əlil arabasının atıyla...
İki balam gözüyaşlı
arvadım başıdaşlı...
Yazıq hər əmrə müntəzir:
həm məni gəzdirir,
həm ... özü gəzir...
Süfrəmdə haram var -
dinmirəm,
İki ac balam var -
dinmirəm.
Dinmirəm
gül ağzı açılında heyretin:
"Vətəni qorudun, bəs öz qeyrətin?!"
... Üzdü ayaqlarımı Vətən yolu
bu da mənə "sağ ol"u...

Dan yeri - gecənin göydə od tutan
bağrıldı.
Xəbərin varmı? -
Bilmirəm.
Bir də yarpaq salma külək poçtuna.
Bağlıdı.
Xəbərin varmı? -
Bilmirəm.
Ürəyin - içəri qapındı Sənin,
Aç görək, nəyin var
qabında Sənin?!
Ömür-gün bölünüb... qalıqda
Səni Saxladı.
Xəbərin varmı? -
Bilmirəm.
Hərəmiş borcludu
bir can ölümə,
Ölsək də, tapmaıq
əncam ölümə.
Tanrı qırmır bizi... Ancaq
ölümə yoxladır.
Xəbərin varmı? -
Bilmirəm...

Allaha baxmasaydım,
girməzdin yuxuma da!
Torpaq kimi soyuyur -
ən isti, yaxın adam...

Harda itib - batmısan,
hayına çağır gəlim.
Toyuna çağırmadın,
vayına çağır gəlim...

De, necə tapım səni,
nə mərdəm, nə ov iti.
Sənin izin, ünvanın
mənim axırım itib.

Bəlkə veriblər səni
Tanrının yaddaşına?
Mən sənə söz tapşırım,
sən də öz adaşına:

Nə olar, ayırmasın
de, ikimizdən məni!
Getdin?... sənə yaxşı yol,
gəlməsən, gözlə məni...

Bu şaxtada daş da töksə,
Elə bil ki, qar yağır.
Yanvar ayına göylərdən
Ötənlik qar yağır.
Ha qar yağsın, bağlanarmı
Sevənlərin iş yeri? -
Qar altıdakı ağacların
Altdakı görüş yeri.
... Bircə mənəm qardan qorxan
Başıma dəyər azıb:-
Çiyimdəki mələklərin
Atdığı qar topası...

Bu dünyada heç kəsə demədim...
O dünyada soruşsalar:
sən kimsən? -
gözümü yumub, ağzımı açacam!
Deyəcəm ki:
altındakı skamyada
bir yol özü oturmayan
yorğun ağacam...

Dilimdən düşmüşür bir ad
nöqtələr
Tanrıdan gözəl cəllad
nöqtələr
Dərdidi dərmanımın
nöqtələr
Arasında qanımin
nöqtələr
Yel vurduqca tökülür
nöqtələr
"Göy" suala bükülü
nöqtələr
Qələm-varaqdı, bir də
nöqtələr
Göydə Allahdı, yerdə
nöqtələr

Qələt eləyəyəm desəm:
Hamı qələt eləyir...
Allah bizi xəlf eyləyib,
Yoxsa lənət eləyib?!

Qaç bu xain yuvasından
Əri, yox ol havada.
Qorx ki, yenə yerdən çıxar
Buluddan dama adam...

Baş açmazsan:
yaşdı, ya da daş?! -
Damarında qan durar.
Gözündən düşən nədisə,
Ayağını sındırar...

Bu da axır...
bu da xilas...
Son gecə...
səhər ertə...
Qoşulub göyün quşuna
Üstündən saat ötür...

Anam
bu dünya evində
tumanı qırısanacan oturdu.
Dan atdı-
gün batdı,
şər qarışanacan oturdu.
Axşam
qonşu arvad
çay süzdü,
yemək çəkdi ərinə.
Anam
başımız üstədən
yollandı atamın iş yerinə.
Bilirəm,
tapıb onu-
lap qır qazanında olsa.
Hər yer
cənnətdi kişiye-
arvad yanında olsa!
Görən nə deyib məndən
anam orda atama?!
Bircə "yetim" deməsin-
kişi utanar...

Yorulub oturdum
varağın bir küncündə,
ürəyim it kimi ulayır
it kimi...
at gücündə.
Qısa bir taya şeir yığmışam
sözü misraya vura - vura.
Günəş - müqəvva görünseydi
gecəni quş kimi qorxuzub uçura...
Düşünürəm:
Yaşamaq!
- dünyanın ən zor işi!
Yaşamaq!
- irəli qovaraq keçmiş!
Fəqət...
istəyirəm əcəl gələndə
qarşımda heç nə dayanmasın.
Məni elə çağırırsın ki,
sevgilim yuxudan oyanmasın...

Yastıq qoyub başımıza
əcəb yatırdın bizi.
Aç gözünü, qaranlığın
Qırıp batırdı bizi.

Milyon illərdi yeyirik
Süfrənin qırağından.
Çörək bizi tutar deyən,
Dinmirik qabağından.

Nə boydasan görən heylə?
Bir ölçüyə gəlmirsən?
Baş çəkmirsən qullarına
Bizə niyə gəlmirsən?

...Özünü görməsək də,
Xofun yamandı, Allah!
Bizi qırıp qurtarmamış,
Ölmə, amandı, Allah!..

Kimsən, nəçisən, ay Allah -
Heç səndən baş tapammadıq.
Özün qurduğun dünyada
Sənə bir iş tapammadıq.

Günün necə keçir bari,
Can verib can almağınan?..
Səni nəynən bəndə salaq,
Tutaq hansı qarmağnan?!

Görsək, heç nə eləmərik,
Bir üzünü göstər bizə!
Yaxşı günün əgər busa,
Yaman günü göstər bizə!..

Neyləsən, sevirəm səni,
Qulunam, gəl min boynuma!..
Bu şeiri də sən yazmısan,
Babalı mənim boynuma...

Bir yol yatağından qalxmayan bu çay
Qoluna döyməni nə vaxt yazdırıb?
Qış günü soyuqdan ölən ağacın
Yasına mart ayı yarpaq yazdırıb...

Başını yelləsən, küllü közərir,
İşıq vermir, amma işıq söz verir.
Bircə eybi var ki, dünya gözəlin
Məni qucağına qonaq yazdırıb...

Şükür o göydəki ismin halına,
Şükür yağışına, şükür qarına.
Şükür adımızı öz jurnalına
Əcəl adqoydudan qabaq yazdırıb...

Başının ağrısı
alnında şırım açan
kotlandı...
köçəri quşlara vətən - dəndi;

Narı sümürürsənsə,
süddən yanıqsan...
Gözünlə qaşının arasındakı
qapı açılan gün...
o yanıqsan...

Meşələr
qışda Günəşə
odun atmaq üçündü...
Yaydan çıxan oxlar
payıza çatmaq üçündü...

Bunu ancaq sənə danışırım-
Bircə balama
Kasıb evində bağlanmış
Turşu bankasıdı atan.
Ağzı hərdən açılır-
bayramdan bayrama.
Sənin dünyaya gəlişin də
Bayramdı deyə
Bir-iki sözüm olacaq
Allah eləsin oxşamasın
sağlığa,
nəsihətə,
öyüdə,
gileyə.ətin gündə, bərk ayaqda.
Quş quşla ötmür balası,
Şair şairlə dilləşmir.
Quş budaqda oxuyur,
şair varaqda.
Qadına yalan danışmazlar,
Həqiqət kişidi, səhv eləmirəmsə.
Əlbəttə, kişi lazımdı qadına.
Kişiyə gerçəyi deməzlər,
yalan qadına oxşar na görə
hər kişinin ürəyindən
baxmaq keçər yalanın dadına.
Bir də unutma,
Mən kimsəsizliyimdən bənzərsiz oldum,
Sən deyəsən atana oxşayacaqsan.
...Bu qədər, balası.
Gecdir ,uyu.
Gör göy üzünü nə qədər qayğıkeşdir,
gecənin kürəyinə
ulduzdan piltə qoyur.

